

ஐஹிமூலா 22

செ. சுதர்சன்

இரவில் மலை பெய்கிறது.
கூடாரல்களும்
விரிந்த புத்தகங்களும்
வீசிப் பறந்த கொடிகளும்
நனையுமா என்ன!

பிடித்து உயர்த்திய
சுலோக அட்டையின்
சிவப்பு எழுத்துக்கள்
கரையாதிருக்கின்றன.

சூரியன்
நிலத்துக்கு வந்திருக்கிறது!

Galle Maham 22, a collection of poems in Tamil by
S. Satharun
satharun@noolaham.org
S. Satharun
Design: An. Prasad
First edition October 2022
Published by
An. S. Prasad's Memorial Foundation
Printed at Govt Press, Thiruvallur
978-854-5709-30-4

செ. சுதர்சன்

22 முடிவுகள்

Galle Muham 22, A collection of poems in Tamil by

S. Sutharsan

sellathuraisutharsan@gmail.com

© *Sutharsan*

Design: Aru.Prasath

First edition: October 2022

Published by:

Late S.Paviththran's Memorial Foundation

Printed @ Guru Printers, Thirunelvely.

ISBN: 978-624-5709-30-4

Price: Rs.550

நன்றி

சேரன்
எம். ஏ. நுஃமான்
மு. நித்தியானந்தன்
ரவிக்குமார்
தீபச்செல்வன்
த.குபேந்திரன்
ஆறு. பிரசாத்

ஞானம்
தலித்
பதிவுகள்
வணக்கம் லண்டன்
குரு பிறிண்டேர்ஸ்

உணர்வுத் தோழமைக் கவிதை

‘தீக்குள் இருந்தும் சிரிக்கலாம் ஆகையால்
பாக்கள் பயிலப் பழகு’

என எங்கள் கவிஞர் எம்.ஏ.நுஃமான் மாமா எனக்கு எழுதித்
தந்தமையை, சுதர்சனின் இந்தக் கவிதை நூல் மறுபடியும்
நினைவூட்டியது. எதிர்ப்பு, எதிர்ப்புக்கான அறம் சார்ந்த உணர்வுத்
தோழமை, சமூக நீதியும் சமூக மாற்றங்களும் மெல்ல மெல்ல
‘எறும்பூரக் கற் குழியும்’ என்பது போல நிகழ்வதற்குக் கவிதையும்
இலக்கியமும் தரும் பங்களிப்புப் பெரிதாகும்.

சில ஆண்டுகள் முன்பு என் நண்பரும் கரீபியன் - கனடாக் கவியுமான நூர் பிசிஃபிலிப் (M. Nour Bese Philip) ஒரு அற்புதமான கவித் தொகையை வெளியிட்டார். 'Zong' என்ற தலைப்புடன் அமைந்த அந்தக் காவியம், மறைக்கப்பட்ட, மறக்கப்பட்ட உண்மைகளைப் பேசுவது. 1781இல் ஆபிரிக்க மக்களை அடிமைகளாகப் பிடித்துக் கடத்தி வந்த ஒரு கப்பலின் தலைவன் - வெள்ளையன், ஆங்கிலேயன் - வழி தவறிவிடுகிறான். கடலில் தொலைந்து போகும் வாய்ப்புகளே அதிகம். உணவும் நீரும் பெருமளவு இல்லை. எனவே கப்பலில் கொண்டு சென்ற 156 ஆபிரிக்க மக்களையும் கொலைசெய்து கடலுள் வீசுகிறான். பின்னர், ஒரு வழியாகப் பிரித்தானிய அரசின் உதவியுடன் கரை சேர்கிறான்.

கரை சேர்ந்த பிற்பாடு, இழப்பீட்டுத் தொகைக்கு விண்ணப் பிக்கிறான். தன்னுடைய 'பொருட்கள்' நீரில் மூழ்கிவிட்டன எனவும் பொருட்களுக்கான இழப்புத் தொகையாக, தன்னால் கொல்லப்பட்ட ஆபிரிக்க மக்களுக்கான இழப்புத் தொகையை அவன் பெற்றுக் கொள்கிறான். இது தொடர்பாக எந்தச் சட்ட விவாதங்களிலும், சுவடிக் காப்பகங்களில் கிடைக்கும் தகவல்களிலும் இல்லை. கொல்லப்பட்ட வர்கள் பற்றிய விவரமோ அல்லது அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்ற

விவரமான குறிப்புகளோ இல்லை. கவி நூர் பிசி ஃபிலிப் எல்லா வற்றையும் தேடி, இந்தக் கொலை நிகழ்வைக் காவியமாக்குகிறார். 'ஒளிக்கப்பட்டதை, மறக்கப்பட்டதை, அழிக்கப்பட்டதை' சுவடிக் காப்பகங்களும் வரலாறும் எப்போதும் தராது. அதற்கு, கவிதைக்கும் இலக்கியத்துக்கும் நாங்கள் போக வேண்டியிருக்கும்.

காலிமுகத் திடல் போராட்டமும் எழுச்சியும், வாழ்விலும் வரலாற்றிலும் அரசியலிலும் இருந்து ஒழிக்கப்படுவதற்கும் ஒளிக்கப் படுவதற்கும் நிறைய வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. எனவே அவை இலக்கிய மாவது அவசியம். சுதர்சனின் இந்தக் கவித்தொகை தமிழின், தமிழ் பேசும் மக்களின் உணர்வுத் தோழமையைக் கவித்து வமாகவும் கிளர்ச்சியுடனும் வெளிப்படுத்துகிற குரலாக அமைகிறது. அரசியல் நுண்ணுணர்வும் கூர்மையான விமர்சன உணர்வும்கூடிய தாக்கம் மிக்க எதிர்ப்பு அரசியல் கவிதைகளின் தொகை இது. இக்கவிதைகள் நிகழ்காலத்துடன் முடிந்துவிடுகிற செயற்கையான தற்காலிகக் கவிதைகள் அல்ல. காலந்தோறும் எதிர்ப்பையும் அதன் வரலாற்றையும் தேவையையும் எம்மவரோடும் அயலவரோடும் வீச்சுடனும் புரிந்துணர்வோடும் விமரிசனங்களோடும் பாடுகிற கவிதைகள் இவை.

இந்தக் கவித்தொகையில் அவர் எழுப்புகிற காட்சிப் படிமங்களும் பழமையும் புதுமையும் நவீனமும் இணைந்தும் இசைந்தும் ஒளியேற்றுகிற தமிழும், அவர் எங்களுக்கு அள்ளித் தெளித்த அழகு அரசியல் தமிழ். காற்றின் வாயில் கனவுகளைப் பருக்கும் தமிழ். அதிகாரத்தின் ஊனக் கால்களுக்கும் முரட்டுச் சிறைகளுக்கும் கவிஞர் தரும் கண்ணி வெடி.

காலிமுகத்திடல் போராளிகளுக்கும் போராளிக் கலைஞர் களுக்கும் உணர்வுத் தோழமையுடன் அவர்களுடன் இணைந்தவர் களுக்கும் கவி சுதர்சனுக்கும் என்னுடைய அன்பும் வாழ்த்துக்களும் ஆதரவும்.

சேரன்

14.10.2022

பொருளடக்கம்

சுவாலை என்னவாகும் 01, சிறு குடிலின் பசி 03, சிவப்புகள் கரைவதில்லை 05, ஒருபொழுதும் இப்பொழுதும் 08, விழுங்கிய சுதந்திரம் 10, இரு மொழியில் ஒரு கீதம் 14, ஒரு மாலையும் பின்னிருளும் 17, கேலிப் பட்டாசும் கோவணக் கட்டியும் 26, நீல அல்லியும் செங்காந்தளும் 30, இரு நெருப்பு 36, தாயுரைக் கஞ்சி 40, ஆவிகளின் தலைநகர் 46, பொடிமெனிக்கா மகனோடு பேசல் 50, வரலாற்றின் பள்ளத்தாக்கு 58, யானைநரி 61.

செயல்பாட்டு விவரம்

செயல்பாட்டு

செயல்பாட்டு விவரம்

செயல்பாட்டு விவரம்

செயல்பாட்டு விவரம்

சுவாலை என்னவாகும்?

வயிற்றிலடிக்கிறபோது...

ஒரு கொடிப் போராட்டமும்

ஒரு எதிர்ப்புச் சலோகமும்

ஒரு பெரும் புரட்சியை,

எவ்வாறு நிகழ்த்தும்!

ஒரு துண்டு பாணும்

ஒரு பால் மாப் பையும்

ஒரு கலன் எரிபொருளும்

இன்னும்,

மின்வெட்டும்

அதை எவ்வாறு நிகழ்த்தும்!

பசியின் நெருப்பிலிருந்து
புரட்சியின் முதல் பொறி
பற்றுகிறதெனில்...
உண்டாறும் காலம் வருகையில்
அதன் சுவாலை என்னவாகும்?

அதிகாரக் கதிரையின் கால்களை,
விலை ஏற்றம் அசைக்கும்
என்ற நம்பிக்கையை
எங்கிருந்து பெறுவேன்!

'எதிர்' என்றொரு சொல்லை
எங்கு நடுவேன்?
எவ்வாறு வளர்ப்பேன்?

20042022

சீறு குடலின் பசீ

கடலருகில் எழும்
எதிர்ப்புச் சிறு குடல்கள்,
அரச மாளிகையை
விழுங்கத் துடிக்கின்றன!

இரும்பாலும்
இறுகிய செங்கல்லாலும்
பெருஞ் சுவராய்க் கட்டிய
மாளிகையை,
மழை கழுவும் துணிக் குடல்கள்
அச்சுறுத்துகின்றன.

03/ஐபிமுடித் 22

மாளிகைச் சுவர்களில்
பீதி பொங்கி வழிகிறது.
பசியின் கரங்கள்
பறித்துண்ணுமோ எனும் அச்சத்தில்
அதன் ஓரங்களில்
உள்ளிருக்கும் இரும்புகள்
துருப்பிடிக்கின்றன.

சிறு குடில் பசியால் உண்டானது!
பசியோ மாளிகையால் உண்டானது!
எனின்,
சிறு குடில் பசியாற
மாளிகையை விழுங்குமன்றோ!

21042022

04/சூலிமுடி 22

சீவப்புகள் கரைவதில்லை

ஒரு கடற்கரையை
புரட்சி அலைகள்
ஆர்ப்பரிக்கக் காண்பது
எவ்வளவு மேலானது!

உயரும் குரல்களின்
கோபத் தழலை,
உப்புக் காற்றுச்
சுமந்தெழுகிறது.

குரல்கள்

உயர உயர எழுகின்றன.

கொடிகளைத் தழுவி,

கோட்டையின் முகடுகளை முட்டி,

முகிலைத் தொட்டு,

மேலெழுந்து,

விரிந்து,

வானத்தை இடித்து,

சூரியனைக் கழற்றி வருகின்றன.

இரவில் மழை பெய்கிறது.

சுடாரங்களும்

விரித்த புக்கங்களும்

வீசிப் பறந்த கொடிகளும்

நனையுமா என்ன!

பிடித்து உயர்த்திய
சுலோக அட்டையின்
சிவப்பு எழுத்துக்கள்
கரையாதிருக்கின்றன.

சூரியன்
நிலத்துக்கு வந்திருக்கிறது!

22042022

07/ஔஹிமுஔம் 22

ஒரு பொழுதும் இப்பொழுதும்

உனக்கும் எனக்குமான
ஒரு கீதத்தை இசைத்தேன்!

அலைநுரைப் பூக்கள் அர்ச்சித்தன.
மலைகள் கம்பீரத்தைப் பெருக்கின.
கங்கைகளும் கடல்களும் நீரமுதாயின.
ஒளி பெருக்கி நின்றது வானம்.
கொடிகள் அசைவதற்காகவே
காற்று வீசிற்று.
நிலமோ நிமிர்ந்தெழுந்தது!

நீயோ...

உனக்கு மட்டுமான கீதம் இசைத்தாய்.

அலைகள் இசைப்பதை நிறுத்தின.

மலைகள் தம் கம்பீரத்தைக் கழற்றின.

கங்கைகளும் கடல்களும் நீரற்றுப்போயின.

இருள் விரித்து நின்றது வானம்.

காற்று வீசாது

கொடிகளுக்கென்ன வேலை?

நிலமோ மல்லாந்து படுத்தது!

ஒருபொழுதும் இப்பொழுதும்

மகத்தான கீதம் எதுவாயிற்று?

04022021

09/ஐபிமுடிம் 22

வீழுங்கிய சுதந்திரம்

மரியாதை வேட்டுகளின்போது
எழும் நச்சுப் புகையில்,
பால்மா இல்லாத தேசத்தின்
கொடி சுமந்த
என் குழந்தைகள்
சோர்ந்து விழுந்தார்கள்.

தேசப் புராதனம் பற்றிய
மன்னர் உரையில்,
குழந்தைகளின் புரதச் சத்து
தவிர்க்கப்பட்டிருந்தது.

வீர அணிவகுப்புகளில்
எலும்பு வெளித் தெரியும் குழந்தைகளும்,
வான வேடிக்கையில்...
காய்ந்து போன உணவுத் தட்டு
ஏந்திய குழந்தைகளும்,
நகரும் நடனங்களில்...
உணமுற்றுத் தெருவில் கையேந்தும்
குழந்தைகளும்
மயக்கமுற்றார்கள்!

விரிந்து வீழ்ந்த அவர்களது கைகளோ
வறுமையை, பிணியை
தனிமையை, துக்கத்தை
இன்னும்...
வாழ்வின் வெறுமையை
ஏந்தியிருந்தன.

மன்னருக்குப்
பூங்கொத்து அளித்து
வணங்கும் குழந்தைகளோ
புத்தாடை குலுங்கச் சிரிக்கின்றன.

எனில்...
சிம்மாசனத்தின்
வேர் விடலுக்கும்
மினுக்கும் விளம்பரத்துக்கும்
குழந்தைகளை
அவர் எவ்வாறு வளர்த்திருக்கிறார்!

அப்படியெனில் மன்னா...!
தேச வணக்கத்தைப்
பாழாக்குகிறீரா?

அல்லது
பழக்குகிறீரா?

'பாழாக்குகிறீர் எனில்,
பழக்குவது நல்லது!
பழக்குகிறீர் எனில்,
அதைப் பாழாக்குவது நல்லது'
எனும் அசரீரி முடிவதற்குள்...

கீதங்களால் அசையும் கொடிகளை
ஓர் ஏழைக் குழந்தையின்
கரத்தில் எழுந்த
பிச்சைப் பாத்திரம்
விழுங்கிச் சென்றது!

04022022

13/ஐசிமீடிம் 22

இரு மொழியில் ஒரு கீதம்

**உன் நாவை
வாழ்த்துகிறேன்!**

**வற்றாத பெரும் பசியில்
என் மொழியிலும்
நீ கீதம் இசைப்பதால்.**

என் நாவையும்
வாழ்த்துகிறேன்!

உனது பசிப் போரில்,
உன் குரலோடு பின்னி,
உன் மொழியிலும்
கீதம் இசைப்பதால்.

ஒரே உணர்வோடு எழும்
ஓர் இசையில்,
காலிமுகத்தில்
காற்று உயிர்க்கவில்லையா?

கடல் அலைகள்
நுரை தெளித்துப் பாடவில்லையா?

புரட்சி மலர்
மாவுக்கும் பாணுக்கும்
மலர்வதில்லை
என் அன்பனே!

அது மலர்கிறது...
மொழி புரியா ஓர் இசையில்
நீயும் நானும் இசைக்கும்
இரு மொழியின்
ஒரு கீத நிழலில்.

23042022

ஒரு மாலையும் பின்னிருளும்

ஒரு மாலைப் பொழுதில்...

அழுத்திச் சீவிய
மண்ணிறச் சிரட்டையில்,
நுரைகள் முளைத்து,
பொங்கி வழிய,
உடனிறக்கிய பனங் கள்ளை
உனக்குப் பரிசளித்தேன்!

நீயோ...

கீழிருந்து விரிந்து மேலொடுங்கும்,
ஒரு வெண்ணிறக் குடுவையில்,
குட்டி நீர்க்குமிழிகள்
அடர்த்தியாய் மேலெழ,
அக்கணமே இறக்கிய
கித்துல் ராவைப் பரிசளித்தாய்!

என்னவொரு

அழகான போதை ஏறியது
நம்மிருவருக்கும்...
அடைய்பா..!

நான்

'மால ஹிரவியே' இசைக்க,

நீயோ

'என்னடி ராக்கம்மா' இசைத்தாய் !

அன்ப !

இருவரும் சேர்ந்து

எதைப் பரிமாறினோம் என்பதை

இப்போதாவது அறிவாயா?

சொல்கிறேன் கேள்!

என் அப்பனும்

உன் அப்பனும்

ஒருவருக்கொருவர்

'மாத்றையா' ஆகினர் !

என் அப்பனுக்கு நீயும்

உன் அப்பனுக்கு நானும்

'புத்தா' ஆகினோம் !

இவற்றுக்கும் மேலாக,
நம்மிரு அம்மாக்களையும்
நாமிருவரும்
'அம்மா'
என்றே அழைத்தோம் !

அறிவாயா?

பின்னிருண்ட பொழுதொன்றில்...

என்னை நீயோ...
'கீரிமலைக்குரியவன்'
'வன்னிக்குரியவன்'
'மட்டக்களப்புக்குரியவன்'
என்றாய் !

நானோ உனக்கு...
சிவனொளிபாத மலையில்
சூரிய உதிப்பைக் காணவும்,
மகாவலியில்
உடலாறக் குளிக்கவும்,
களனியோரம்
காலாற நடக்கவும்,
கட்டுநாயக்காவில்
விமானம் எடுத்துப் பறக்கவும்
விரும்புகிறேன்
என்றெல்லாம்
மறுபடியும் மறுபடியும் கூறினேன்.

நீயோ
என் முகத்தில்,

'கீரிமலைக்குரியவன்'
'வன்னிக்குரியவன்'
'மட்டக்களப்புக்குரியவன்'
எனப் பலமுறை அறைந்தாய் !

காலத் தீயில்
இருவரும் எரிந்தோம் !

அதன் பின்பும் நீயோ,
வறீனயானம், மகாயானம் மறுத்து,
மயானமே வழியெனத்
தேர்ந்தாய் !

அன்பனே...!
நாடே மயானம் ஆயிற்று !

உன்னவர்
என் உறவுகளை எரித்தபோது,
காணாமலாக்கியபோது,
கை, கால்களை வெட்டியபோது
'புத்தம் சரணம்' ஓதினாய் !

பின்னொரு காலையில்...

நாம் இருவரும்
கண்ணயர்ந்தபோது...
உனது
ப(B)த்தும் பொலஸ் கறியும்
ஹால் மெஸ்ஸோவும் பருப்பும்
பாணும் சம்பலும்
காணாமல் போயின !

வற்றிய உனது வயிற்றில் எழும்
பசியின் அழகரலால்,
காலிமுகத்துக் காற்று
ஓ... என இரைந்தது !

அன்ப !
நாம் இருவரும் நமக்குள்
'மாத்தையா' ஆக வேண்டாமா?

சிவனொளிபாதத்தில்
சூரிய உதயமும்
கீரிமலைக் கடலில்
அதன் மறைவும்
நாமிருவரும்
காண வேண்டாமா!

அன்ப
விரைந்து வா !
மண்டான் சுருட்டும்
ஆர்.பி.ஜி. பீடியும்
மாறிப் புகைப்போம் !

எதற்கு மறுக்கிறாய்?

காலிமுகத்து அலைக் கதலில்
இப்போது
புரட்சி போதையாகியதா?
அல்லது
புகைக்க விருப்பமில்லையா?

24042022

கேலிப் பட்டாசும் கோவணக் கட்டியும்

நான் ஓர் கணாக் கண்டேன் தோழி...!

சிங்கத்தின் வாயிலே

மதுப் போத்தலும்,

நீண்டு நிமிர்ந்த அதன் வாலில்

ஐயாயிரம் ரூபாயும்,

தூக்கிய கரத்தில்

தாக்குக் கம்புகளுமாக

நான் ஓர் கணாக் கண்டேன் தோழி !

காலிக் கடலின் கரையைத் தாக்கிய
சிங்கக் கூலிகள்,
உயரும் குரலின் கூடாரங்களைத்
தின்றொழிப்பதாயும்...

காக்கிகளின் காவலோடும்
துப்பாக்கி அரணோடும்
மாமன்னர் ஆசியோடும்
காட்டேரிகள்
கடலோரப் புயல்களை
அடித்தும் உதைத்தும் கொழுத்தியும்
முடிப்பதாயும்...

எனினும்...
அது முடியாததாயும்
நான் ஓர் கனாக் கண்டேன் தோழி !

வடபுலத்து வாய்க்கால்க்கரை ஒன்றில்...
அக்கினி தேவன் தோன்றி
தீவினைக் கையிலேந்தி எரிப்பதாயும்,
எரிந்த அதன் துண்டுகளை
நாற்புறக் கடலிலும் வீசி,
தீயெழும் நாவினால்
எக்காளமிடுவதாயும்,
அலையின் மடிப்புகளில் தீயெழுந்து
அரசு மாளிகையை நோக்கி
அக்கினி நாவுகள் நீட்டுவதாயும்,
நான் ஓர் கனாக் கண்டேன் தோழி !

வடபுலத்துக் கடலொன்றின் திடலில்...
வானம் சிவக்கப் பிதிர்கள் எழுவதாயும்,
அவர்கள் காலித் திடல் பார்த்து
கண்ணீர் மாலை வீசுவதாயும்,

அது ஆவியாகி மேலெழுந்து
மேகமாகிக் கறுத்து
இடியோடு பொழிய
எல்லாமே மூழ்கியதாயும்,
நான் ஓர் கனாக் கண்டேன் தோழி !

என்னை எழுப்பி
ஏன் இப்படிக் கூறினாய்?

'அரியணை ஏற்றிய மகா ஜனங்கள்
கேலிப் பட்டாசு கொழுத்த,
நவ துட்டகைமுனு
கோவணத்தோடு
தன்னூருக்குத் திரும்புகிறானாம்...!'

09052022

29/ஐபி/மே 22

நீல அல்லியும் செங்காந்தளும்

மர அணிலும் காட்டுக் கோழியுமான
நாமிருவரும்,

நீல அல்லிகள் பூக்கும்

கனவொன்றைத்தான்,

சூரியன் மறையும் பின்மாலையொன்றில்,

காலிமுகக் கரையில் நாட்டினோம் !

முதுகில் மூன்று கோடும்,
அடர்வால் முடியும்,
கூர் நகமும், முன்பல்லும்,
வெளிர் நிறச் சாம்பலும் பூண்ட
மர அணில்களாகிய நாம்...
தீயில் வடித்த எழுத்துகளை,
காற்றின் வாயிலே ஊட்டினோம் !

'பிழைபடும் மனுஷனின்
அதிகாரக் கால்கள் நொருங்குவதாக...
பசித்திருப்போரின் நெருப்பு
மூண்டெரிவதாக...

இன்னும்,
வயிறொட்டும் படியாக,
பிறர் உணவைப் புசித்தோர் கூரைகள்

தீயின் வாய்க்கு இரைபடுவதாக...'
எனும் சுவிலேசத்தை,
காற்றுரைத்துச் சென்றாயிற்று !

செம்மஞ்சள் மேவு செவ்வுடனும்,
அப்பிய ஊதாச் சிறகுகளும்,
பொன்னிறக் கழுத்தும்,
வெளிறிய செம் முகமும்,
உச்சிக் கொண்டையும் சூடிய,
காட்டுக் கோழிகளாகிய நாம்...
சூரியப் பிழம்பைப் புரட்சி மையாக்கி,
அலைநுரையின் நாவில் பருக்கினோம் !

'சிங்கத்தின் வாலில் தொங்கும்
மதுப் போத்தல்களாகி,
கூரிய அதன் பற்களிடை

பணத் தாள்களாகி,
கால்களில் கத்திகளும் கம்புகளுமாகி,
தன் ஆசனத்தை இழந்தோன்,
நூறாயிர யோனியிலும் நாயாகவும்
இன்னும்,
நடுச்சமுத்திரத்திலும்
நக்குத் தண்ணிதானும் அவனுக்கெட்டாது...'
எனும் சுவிலேசத்தை
அலை உரைத்துச் சென்றாயிற்று !

எல்லாமே முடிந்தது!

ஆயினுமென்?

'ஆமென்' சொல

வாய் திறந்தோம்.

அதற்குள்...

நாய்க் குடும்ப இனத்தோன்றியான
அனைத்துண்ணியும்,
நாய் தின்னாது விட்டதைத் தின்பதும்,
வாய்ப்பு வளைகளில் வசிப்பதால்
குழி நரியுமான குள்ள நரி,
தாமரை மொட்டேந்தி,
பச்சை யானையாகி,
கதிரைக் கால் பற்றி
'ஆதிமூலமே' என
ஊளையிட்டதாயின்...

இயற்கையின் கையிலும்
ஈர நிலத்திலும் பூப்பதும்,
ஒழுக்கத்தின் சிரிப்பும்,
சித்தார்த்தரின் பாத நற்குறியுமான
நீல அல்லியோடு...

கார்த்திகையில் முகிழ்ப்பதும்,
விரிவின் நிமிர்வில் விரல் நீட்டுவதும்,
இதழ்களில் சுடர்வதும்,
மஞ்சளும் சிவப்புமான,
செங்காந்தள் ஒன்றையும்
சேர்ந்தே நாட்டுவோம் !

அப்போது...

காற்றின் தீப்பந்தாய்க் கனலும்
விடுதலைத் தீயில்,
காலிக் கடலின் கரையில்,
உனதும் எனதுமான குருதியில்,
நீல அல்லியும் செங்காந்தளும்
ஒன்றாய்ச் சிரிக்கட்டுமே !

13052022

35/ஐபி/மேல் 22

இரு நெருப்பு

எரிந்துகொண்டிருப்பது
பசியின் நெருப்பா?
புரட்சியின் நெருப்பா?

வயிறு ஒட்டிய
ஏழையின் பசியை
நான் அறிவேன்!

அதுபோலவே...
விழிகள் தீ சிந்தும்
ஒரு புரட்சியையும்
நான் நன்கு அறிவேன் !

நீ அறிவாயா?

எனது முற்றத்தில்,
பந்துருளும் திடலில்,
தெருவில்,
வகுப்பறையில்,
வாசிகசாலையில்,
நெஞ்சுயர்த்திய
என் தோழர்களின் விழிகளில்
நெருப்பைப் படித்திருக்கிறேன் !

காலை மங்களில்...
அவர்கள்
தூங்காமல் தூங்கினார்கள்.
மாலை மங்களில்...
அவர்கள் தூங்கவே இல்லை !

ஒரு பகலுக்கும் ஓர் இரவுக்குமிடையில்,
நெருப்புத் துளிகளால்...
ஒரு பல்லவியை எழுதினார்கள் !

ஓர் இரவுக்கும் ஒரு பகலுக்குமிடையில்,
முழுச் சரணங்களையே பாடி முடித்தார்கள் !

ஒரு நாளில் அவர்கள் பாடிய பாடல்
ஒரு ஊரை,
ஒரு வயல் நிலத்தை,
ஒரு தெருவை,
ஒரு பாடசாலையை,
ஒரு மீன் பிடிக் கடலை,
இன்னும்...
ஒரு கிராமத்தையே
அவர்களது மக்களுக்குப்
பரிசளித்திருந்தது !

அவர்களுக்கு...

புரட்சியின் நெருப்பு

பசியாக இருந்தது !

உனக்கோ?

பசியின் நெருப்பு

புரட்சியாக இருக்கிறது!

பசி வயிற்றுக்கானது !

புரட்சியோ வாழ்வுக்கானது !

14052022

தாயுரைக் கஞ்சி

மகனே...!

இந்தக் கஞ்சியை அருந்து !

கீழே பருத்து வளைந்து

மேலொடுங்கும்,

அழகிய வெண்கலப் பானையில்,

தூய நீரும்,

கழுவிய அரிசியும்

தானிய மணிகளும்,

சத்திலைகளும் கலந்தோ...

அல்லது

சர்க்கரையும் பாலும் கலந்தோ
பக்குவமாய் ஆக்கியதல்ல
இந்தக் கஞ்சி!

ஆயினும் மகனே...
இனிவரும் முக்காலமும்
இதை நீ அருந்து...!

சிறுதுளையில் நீர் பீச்சிடும்,
ஷெல் எறிந்த மண் அப்பி
நாலுபுறமும் சளிஞ்சொடுங்கும்,
புகை அப்பிய பாணையில்,
எம்மவரின் குருதி கலந்த
கடல் நீரும் கண்ணீரும் நிரம்ப,
பிணங்கள் குவிந்த
ஒரு வாய்க்காலின் கரையில்,

பெரும் சுவாலை எழுந்து தின்ற
ஓர் ஊழியின் முடிவு காலத்தில்,
நான் காய்ச்சிய கஞ்சியை,
மகனே...
நீ என்றென்றைக்குமாய் அருந்து !

உன் அண்ணாவின் மூளை
சிதறி வெளியேறி,
கருகிய மண் புழுதியில்
நிணமூறி வடிந்தவாறும்,
கைகளும் கால்களுமற்ற
அக்காவின் உடல்,
ரத்தச் சேறாடையோடு
நீந்தியவாறும்,
பாதி ஆடையுடன்
பயம் சுரக்கும்,

என் பாலூறாத முலைக்காம்பில்,
நீ பால் குடித்தவாறும் இருந்தபோது...
மகனே !

என்னிடம் என்னதான் இருந்திருக்கும்?

இலையான்கள் மொய்க்கும்
உன் அப்பாவின்
பிணத்தைத் தவிர,
என்னருகில் என்னதான்
இருந்திருக்கும்?

அப்போது...
என் கஞ்சியில்
எதுவும் இல்லாதது போல,
என் உயிரில்
என் சொற்களில்

என் குருதியில்
எதுவும் இருக்கவில்லைத்தான் !

எனினும்...

உனதும் எனதுமான
ஒரு சொட்டு உயிருக்காய்,
உப்புக் கடலுக்கருகில் உப்பில்லாத,
உன் சிறுகையளவும் கொள்ளாத
அரிசியுமின்றி,
மரணத்தருவாயில்...
அன்று
நான் காய்ச்சிய கஞ்சி !

இந்தக் கஞ்சியில்
உப்பும் இல்லை
புளியும் இல்லை

சுவையும் இல்லை
ஆயினும் என்ன
என் மகனே !

எனதும் உனதுமான
வாழ்வும் வீழ்வுமான வரலாறு
இதிலேதான் இருக்கிறது.

ஆகவே மகனே !
வரலாறு முழுவதும்
இதை அருந்து!

19052022

45/ஐபிடிஐ 22

ஆவிகளின் தலைநகர்

பேசிக்கொள்கிறார்கள்...

உன்னை அரியணை ஏற்றிய

மக்கள் உடல்களில்,

ஒரு இலட்சத்து நாற்பதாயிரம்

ஆவிகள் இருப்பதாக...

பிரித் ஓதினாய்,

வெண்ணூல் கட்டினாய்,

தானம் கொடுத்து,

போதியில் காவியும் போர்த்தினாய்,

பின்னர்,
பிக்கு தரிசனம் செய்துமா,
ஆவிகளின்,
எக்காளம் உன்னைத் துரத்துகிறது?

துறவிகளின் கையில்...
திருவோட்டுக்குப் பதிலாக,
துப்பாக்கி தானம் செய்தவன் நீ!
புல்லாசனத்துக்குப் பதிலாக,
பாராளமன்ற நாற்காலி
பரிசளித்தவன் நீ !

அவ்வாறிருந்தும்...
அவர்களிலும் ஆவிகள் ஏறி
எவ்வாறு உன்னைப் பயமுறுத்துகின்றன?

உன்னை விரட்டும் குரல்களில்
ஆவிகளின் பாஷையில்
எழுதப்பட்டிருப்பதாவது:

'வானமும் பூமியும்
காற்றும் கனலும்
குருதியால் தோய்ந்த,
மரணம் பெருகிய
வாய்க்கால் கரையில்,
காற்றினால் வேய்ந்த கல்லறையிலிருந்து,
தலைநகர் வந்துள்ளோம் !'

'பிணங்கள் குவிந்து மலையாகிய
ஒரு இனத்தின்
ஒரு மொழியின்
ஒரு வரலாற்றின்

சாட்சியாய் வந்துள்ளோம் !'

ஏனெனில்,

பதிலுக்காய் ஓர் உழியை நிகழ்த்த !'

'உனது மக்களைக் கொண்டே,

உனக்கு அவமானமும்

இராச்சியப் பறிப்பும் செய்வோம் !

அந்தச் செய்தியை,

சூரியன் உதிக்காத ஒரு கரையில்

நிலவு கொழிக்காத ஒரு கரையில்

நாட்டுவோம் !

தலைநகரைத் திருவாலங் காடாக்கித்

திரும்புவோம் !'

09072022

49/ஊவிமுடி 22

பொடிமெனிக்கா மகனோடு பேசல்

நான் மகனோடு போகிறேன்.

என் கையை இறுக்கிப் பிடி மகனே !

'இனியும் இறுக்கிப் பிடிக்காவிட்டால்....

எங்கள் வயல்களை

எங்கள் குளங்களை

எங்கள் வாழ்வுகளை

எரிப்பார்களா அப்பா...?'

அவற்றை...

உன் மாமன்தான் எரித்தான் மகனே !

அவன் இப்போது ஓடிப்போனானாம் !

‘அப்பா

மாமா மன்ஜுக்கைதான் கொடுக்கிறேன்
என்றார்,
எப்படி மரணத்தைக் கொடுத்தார்?’

மகனே..!

ஒரு சாம்ராஜ்யத்தை
கரித் துகளாய் யோசிக்கிறார்கள்
உன் மாமாக்கள்.
நீ என்ன நினைக்கிறாய்?

‘அம்மா ஆச்சி அப்புவின் மூச்சுகளை,
ளங்கப்பா புதைத்தார்கள்?
ஒரு சாம்பல் துகள்
என்னைப் ‘புத்தா’ என அழைக்கிறதே?’
மகனே !

போ...

நான் சொல்லும்படி

இந்தப் படிக்கட்டுகளின் மீது ஏறு !

ஏறிவிட்டாயா?

இப்போது எட்டிப் பார்...!

'அப்பா...!

அதிகாரத்தின் கோவணம்

எப்படி இவ்வளவு உயரத்தில் பறக்கிறது !

இது பழைய இராச்சியமா?

புதிய இராச்சியமா?'

மகனே !

இது பாழ்பட்டுப்போன இராச்சியம்.!

இவர்களின் அரியாசனம்

குடும்ப அரக்கர்களால்

உனது அயலாரின்
இறந்த மூதாதையருக்குப் படையலானது !

'அக்காக்கள், அண்ணாக்கள், தம்பிகள்
அம்மாக்கள், அப்பாக்கள்
இன்னும்...

எல்லோரையும் காண்கிறேன் !
எல்லா அறைகளிலும்...
அவர்கள் ஒவ்வொருவரும்
ஒரு சிரிப்பைப் பரிசளிக்கிறார்கள்!'

அப்படியா மகனே !

'ஆம் அப்பா !
ஆனால்...
எங்கள் ராஜா எந்த
அறைகளிலும் இல்லையே அப்பா..!'

அவர் சிரிக்கவும் இல்லை.

அவர் எங்கே அப்பா?

மகனே !

உனது புன்னகையை எரித்ததால்,
அவருக்குப் பற்கள் இல்லாது போயிற்று !
உனது பால் மாவை மறுத்ததால்,
அவருக்கு முகம் இல்லாது போயிற்று !
உனது இருப்பை மறுத்ததால்,
அவருக்கு நெருப்பே பரிசாயிற்று !

மகனே !

ஒன்று சொல்கிறேன்...

மகிழ்ச்சியுறு !

'பால் மா இல்லை' என்று

நீ எறிந்த பந்தை

உன் மாமனார் அடித்தார் !
அவருக்கு
மைதானமே இல்லாமல் போயிற்று !
'அப்பா...!
ஒரு பாலின் தவிப்பில்
ஒரு இராச்சியமும்,
ஒரு மருந்தின் தவிப்பில்
ஒரு அரியணையும்
எவ்வாறு எரிகின்றன?'

மகனே !
ஒரு காலத்தில்...
உனக்காக...
துவேசத்தின் மூட்டைகள் நிரம்பிய
களஞ்சியசாலைச் சாவிகளை
இடுப்பில் சொருகியிருந்தேன் !

அதனுள் பெருகிய பெருச்சாளிகள்
என்னையும் உன்னையும்
கொன்றதால்...
எங்கள் ராஜாவும் எரிந்து போனார் !

‘என்னப்பா சொல்கிறீர்கள் !
ராஜா இல்லாத நாடா?’

மகனே !
மயானத்தை
அவர் பரிசளித்தார் உனக்கு !

யாப்பில்...
நீ நாடாள்வாய் என்பார்கள் !
நானோ
நீ மயானத்தை ஆள்வாய் என்பேன் !

நீ ஆளப்போவது
நாடா மயானமா
என்பதை அறியேன் அன்பு மகனே !

ஆனால்...
நீயும் உன் மாமன் போல
ஒரு கோவணத்தை
உனது வெற்றிக்கொடியாய்...
சிங்கள பௌத்தக் கம்பத்திலேற்றி,
இன்னொரு காலத்தில் கவிழ்ந்து நிற்பாய் !

என்னிடம் ஏதுமே இல்லை மகனே !
இதோ கழற்றித் தருகிறேன்,
பத்திரமாய் வைத்துக்கொள் !
கொடியாய் பறக்க நீ ஏற்றும்
எனது கோவணத்தை !

10072022

57/ஐசிமூலம் 22

வரலாற்றின் பள்ளத்தாக்கு

குருதியால் வாழ்வை எழுதியவனும்,
ஓலங்களால் வெளியை நிறைத்தவனும்,
மரணங்களால் மண்ணைப் புதைத்தவனும்,
தூக்கிக் கொண்டாடப்பட்டவனும்
தூக்கி வீசப்பட்டவனுமான
அவனிடமிருந்து,
அவனது மக்கள்,
வெற்றியை உருவியெடுத்து
ஆகாயத்தில் வீசினார்கள் !

பறந்துகொண்டிருந்த பறவைகள்
அதைக் கண்டு விலகிப் பறந்தன.
நகர்ந்து கொண்டிருந்த முகில்கள்
அதைக் கண்டு விலகி நகர்ந்தன.
சிறுவர்களின் பட்டங்கள்
அதைக் கண்டு
குட்டி வால்களைக் காட்டின !

ஆகாயத்தில் சென்றுகொண்டிருந்த அதுவோ,
பேரிரைச்சலோடு விரைந்து கீழ்நோக்கி,
வரலாற்றின் பள்ளத்தாக்கில்,
தோல்வியாக விழுந்து,
தூசிப் படலமாகியது !

காற்று அதனை அள்ளி,
' வெற்றி எனப்பட்ட தோல்வி '
' அதிகாரம் எனப்பட்ட அழிவு '

‘ நெஞ்சு நிமிர்வு எனப்பட்ட புறமுதுகு ’
‘ விழுப்புண் எனப்பட்ட அழுகிய புண் ’
என்றெல்லாம்...
இருள் வம்சச் சுவடிகளில்
அப்பிச் செல்கிறது !

வீதிகளில்...
ஆங்காங்கு மலத் துண்டுகளும்
சலத் துளிகளும்
வேகமாக விழுந்து தெறிக்க,
யுத்த வெற்றி நாயகன்
நாட்டைவிட்டு ஓடுகிறான்...
பலே ! பலே !

நமோ நமோ மாதா !

13072022

யானை நரி

காற்றானது,
வானத்தின் கூரைகளைப்
பெயர்ப்பதற்கு முன்னான காலத்தில்,
மீசை வைத்த ஒரு தலைவன்
உங்கள் மந்திரியைக்
'குள்ள நரி' என்றான் !

அப்போது நீங்களோ...
தலைவனைப்
'பயங்கரவாதி' என்றீர்கள் !

மூளை நரியைக்
கண்ணால் கண்டவர்களோ,
'அவன் யானையிலும்
ஆயிரம் மடங்கு பலமுள்ள
யானை நரி' என்றனர்.

நீங்களோ,
'சிங்க சிங்க வீரசிங்க !
வின்னர் சிங்க விக் கிரம சிங்க !'
என்றீர்கள்.

உங்கள் வீட்டு வாசல்களில்
அவனுக்கு...
பாற்சோறும்
கட்டுச் சம்பலும் வைத்தீர்கள் !

காட்டில் இருந்தவனின் ஞானம்
நாட்டில் இருப்போனுக்கு இருப்பதில்லைக்
குதம்பாய் !

தீவுக் கன்னியைத்
தானாகக் காதல் செய்யத் தெரியாத,
இன்னொருவன் காதலித்துக் கொடுத்தால்,
அவளைத் திருமணம் செய்து,
அரியணை ஏறுவோனை
நாயகன் என்றீர்கள் !

ஆங்கிலத்தின் நாவும்
குள்ள நரியின் மூளையும்
சுமந்த அவனோ,
உங்கள் புரட்சிக் கீதங்களை
மாமிச வெறியோடு உண்டான் !

அந்த உணவோ
அவனது நாற்காலியின் எலும்பை
மேலும் இரும்பாக்கியது !

சூரியனின் மையம்வரை முட்டிய,
காலித்திடலின் முதுகெலும்புகளை,
அவன்,
ஏளனத்தோடு
முறிக்கத் தொடங்கியுள்ளான் !

அரசு மாளிகைகளை
நீங்கள் கைப்பற்றிய பின்பும்,
ஆட்டக் கயிறு
அவனிடமே இருக்கிறது !

போராட்டத்தின் புத்தியைப்
பேச்சால் மழுங்கச் செய்த அவனோ,
சட்டத்தின் பிரகாரமாக,
உங்கள் மூளைகளைக் கறிசமைத்து,
உண்டு கொண்டே
கட்டளையிடுகிறான் எனில்...
அவனது மூளை
முதலாளித்துவ மூளை !
புரட்சியை, அறிவை, நீதியை
புசிக்கும் மூளை !

அவன் மந்திரியானபோது,
அவனது நாக்கின்
நச்சு வார்த்தைகளை உண்டு,
இளைப்பாறிய உங்களுக்கும்,
உங்கள் தலைமுறைக்கும்

போராட்டம் என்பது
என்னவென்பதே தெரியாத
கையெழுப்பு கோசம் என்பதை
நீங்கள் உணரவில்லையா?

தோழர்களே...!
எங்கள் குழந்தைகள் உணர்வார்கள்.

அவர்கள் அரிச்சுவடியில்
முதலில் 'அம்மா' என எழுதுவதே,
தொண்ணூற்று ஏழாயிரம் புத்தகங்களை
எரியூட்டி ஒழித்து,
இன்னும் மிஞ்சியிருக்கும்,
புகையும் தணலும் வற்றாத,
புத்தகங்களின் கரிக் கட்டிகளால்தான் !

புத்தகங்களை எரியூட்டியபோது
கல்வி மந்திரியாய் இருந்தவன்,
நாட்டையே எரியூட்டியபோது
பிரதமர் ஆகினான்.

உங்கள் புரட்சியைத் தின்று
இப்போது...
ஜனாதிபதியும் ஆகிறான் !

அவ்வாறெனில்...
அடிமுட்டாளர்
வேகமாக வளர்கிறான்.
இல்லையெனில்,
முட்டாளர்கள்
அவனை வேகமாக வளர்க்கிறார்கள் !

நீங்கள்
முட்டாள்களா
அடிமுட்டாள்களா?

13072022

காலமுக
எழுச்சிப் போராட்ட
நகழ்ந்த இட
ஆட்சிக் கவிழ்ப்புப் புரட்சியு
வெடித்த இட
எதேச்சதிகாரம் காலியான முக
புரட்சி காலித்த (எழுந்த) முக

காலிமுகத்திடல் போராட்டமும் எழுச்சியும். வாழ்விலும் வரலாற்றிலும் அரசியலிலும் இருந்து ஒழிக்கப்படுவதற்கும் ஒளிக்கப்படுவதற்கும் நிறைய வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. எனவே அவை இலக்கியமாவது அவசியம். சுதர்சனின் இந்தக் கவித் தொகை தமிழின், தமிழ் பேசும் மக்களின் உணர்வுத் தோழமையைக் கவித்துவமாகவும் கிளர்ச்சியுடனும் வெளிப்படுத்துகிற குரலாக அமைகிறது. அரசியல் நுண்ணுணர்வும் கூர்மையான விமர்சன உணர்வும்கூடிய தாக்கம் மிக்க எதிர்ப்பு அரசியல் கவிதைகளின் தொகை இது. இக்கவிதைகள் நிகழ்காலத் துடன் முடிந்துவிடுகிற செயற்கையான தற்காலிகக் கவிதைகள் அல்ல. காலந்தோறும் எதிர்ப்பையும் அதன் வரலாற்றையும் அதற்கான தேவையையும் எம்மவரோடும் அயல வரோடும், வீச்சுடனும் புரிந்துணர்வோடும் விமரிசனங்களோடும் பாடுகிற கவிதைகள் இவை. இந்தக் கவித்தொகையில் அவர் எழுப்புகிற காட்சிப் படிமங்களும் பழமையும் புதுமையும் நவீனமும் இணைந்தும் இசைந்தும் ஒளியேற்றுகிற தமிழும், அவர் எங்களுக்கு அள்ளித் தெளித்த அழகு அரசியல் தமிழ். காற்றின் வாயில் கனவுகளைப் பருக்கும் தமிழ். அதிகாரத்தின் உணைக் கால்களுக்கும் முரட்டுச் சிறைகளுக்கும் கவிஞர் தரும் கண்ணி வெடி.

- சேரன்

ISBN 978-624-5709-30-4

Guru Printers

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org